

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 504-050.
Шаріто 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 5-00 год.
Чвертьріччя 15-00
Півріччя 30-00
Річно 60-00
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
750 зол.

Телеф. Редакції 219-41.
Друкарні 229-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Неділя, 21. червня 1936 р.

СОКІЛЬСЬКЕ СВЯТО Львівської Округи

вступ від 0.20 до 1.50 зол.

2263 1-3

У суботу, 20. червня в год. 16. легко-атлетичні змагання

Засідання сойму в середу.

В середу в 10. годині збереться сойм на щоденне засідання. До того часу сенатські комісії приймуть всі законопроекти, ухвалені вже соймовими комісіями.

Роздор між кантонськими провідниками.

ШАНГАЙ, 13. 6. ПАТ. Припускають, що на чинний вожд військ провінції Квантунг виступає з ініціативою евакуувати провінцію Гуанан; інші вожди заявляють до цієї справи неясне становище. Преподобно непорозуміння між поодинокими провідниками були головною причиною припинення офензивних кантонських військ. Здається деякі частини навіть збунтувалися, коли дізналися, що мають воювати не з японцями, а з власними земляками. Можливо, що кантонські провідники налякалися, що нанкінське державство буде їх бомбардувати.

КАНТОНСЬКА ОФЕНЗИВА ПРИПИНЕНА.

ШАНГАЙ, 13. 6. ПАТ. Нанкінські війська відступили до Лейян; щоб не допустити до оточення, кантонські війська дещо відступили. Як вожд південної армії заявив телеграфічно представникові Китаю Ніссінові, що стримує своїх військ з огляду на те, що поєдиначі

зусилля почалися і він сподіється, що вдасться утворити спільний нанкінсько-китайський фронт проти Японії.

ВИГЛЯДИ НА ВНУТРІШНЄ ЗАМИРЕННЯ КИТАЮ.

НАНКІН, 13. 6. ПАТ. Тутешні політичні кола думають, що тепер можна налагодити конфлікт провідників Квантунгу і Квансі з Нанкінгом.

НАПРЯМНІ ЯПОНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В КИТАЮ.

ТОКІО, 13. 6. ПАТ. Новий яп. амбасадор в Китаю Кавагає намітив у розмові з віцеміністром Горіочі лівію яп. політики в Китаю. Во-на змагає до співділення Японії та Маньчжурії у півн. Китаю, співпраці в Китаєм у поборюванні комунізму, японсько-китайської господарської та фінансової співпраці та до поборювання протияпонської агітації у Китаю.

Кухарі кінчать страйк,

ФРИЗІЕРИ ПОЧИНАЮТЬ

СТРАЙК У МАРСЕЛІ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. В Марсєль десьме страйкують всі більші промислові заведення з також таксіви й автобуси. В центрі міста всі більші склепи замкнені, часописи не появились. Вчора рано приступили до страйку кельнери.

НЕ ДОПУСКАЮТЬ ДО ДЕМОНСТРАЦІЇ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Мін. внутр. справ Саленгро заявив пресі, що не допустить до ніяких вуличних збіговись. Були вже випадки арештувань за намагання зорганізувати демонстрації.

СУСПІЛЬНІ РЕФОРМИ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Парламент послав 385-ма голосами проти 175-ох ухвалила закон про відпустки та збірні умови.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Сенат відіслав до відповідної комісії 5 проектів законів про зміну умов праці; на пленум розглядатимуть їх у вівторок.

Ван Зеланд вдруге пробує склеїти уряд.

БРЮССЕЛЬ, 13. 6. ПАТ. Після наради з делегатами соціалістів король покликав Ван Зеланд і знову поручив йому місію утворити уряд; Ван Зеланд уступив перед намовами коро-

ля і піднявся місії. Як до чини не пошастить йому зложити уряд, зречеться остаточно своєї місії.

Арабська пропаганда в Англії.

ЕРУСАЛІМ, 13. 6. ПАТ. Вчора вийшла до Лондону арабська делегація, що весть про-паганду в хосен арабської справ та має пов-новаження для переговорів з брит. урядом.

АТЕНТАТ

ЕРУСАЛІМ, 13. 6. ПАТ. Вчора двоє арабів зробило тяжко заступника брит. комісара поліції на вулиці недалеко музею Рокефелера.

Поліція постріляла одного з атентатників, що небавом помер; другий утік.

БОМБА В ПОІЗДІ

ЕРУСАЛІМ, 13. 6. ПАТ. У поїзді, що виїздив з Казмівіях до Тель Авіву, вибухла бомба, що ушкодила один віз та зранила 18-ох жінок, з них 5-ох навіть дуже тяжко.

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові,
вул. Третого Мая 15.

приймає вклади ощадності і як централь кредитова для українських кооперативів всіх видів укладає кредити на піднесення господарства і промислу

Грошей до скрині не ховайте, але на книжечку пересилайте до

„Народно-Горговлі“

Ринок 36. у Львові.

Там їх злодій ні вогонь не забере — ще й процент Вам наросте! 6185 3-5

Рука Москви у Парижі.

Женева, 7. червня 1936.

Про те, хто керує сучасним справом у Франції, нема внастільки двох думок. Як шведарська так і англійська, та й сама немосковська французька преса твердить одночасно, що страйком цим керує Москва. „Ле Тан“, який так довго був офіційним органом французького уряду, а тепер перейшов до опозиції, стверджує, що поруч з легальним французьким урядом існує нелегальний, таємний уряд, який фактично панує над Францією. Цей часопис даремно закликає: „до-силь анархії, щоб завести порядок“. До порядку у Франції ще дуже далеко. У пресі пашаються між іншим на те, що робітництво фабрик вернулось елементи чужі не лише домітним фабрикам, а й французькому робітництву взагалі. У бандах, що займають фабрики та затримують у них інженерів та членів дирекції, багато чужинців, особливо алжирців. З цього приводу преса атакує, що в старій Росії більшовики звичайно спочатку для організації розрухів багато чужинського елементу, латинів, китайців, малярів і т. ін. У фабриках, що належать до англійців у Парижі, керівництвом персоналу виключно цілими дипломатичної інтервенції англійської амбасаді. До політичних франко-англійських відносин це розуміється, не причиниться.

У Женеві викликають французької поліції велике занепокоєння. Очевидно, у зв'язку з яким відомо, що осяю Ліги Націй на кінець червня. Настрій, що панує тут, нагадує суєдиство в кімнаті тяжко хворої людини. Французька преса на-звала до Женеві на приходить, але місцева достоя телефонічні вістки про всі зміни в Парижі. Остро-рення міністерства Ватма і його перший виступ перед парламентом нікого за кордоном не заспо-коює. Декларація його щодо внутрішньої політики „Жур де Женев“ називає демагогічною, щодо за-кордонної політики — непереконливою. Зокрема, щодо страйку Ватма заявив, що намагався не заспо-коювати Ватма, але на конфлікт з робітниками не піде. Для сучасної ситуації у Франції невизначливо характерно, що не належить на енергійні виступи опозиції уряд таки достоя у справі денного порядку майже дві третини голосів. Надзвичайно велика кількість голосів уряд п

П р и с и л а й т е п е р е д п л а т у !

МАГАЗИН КОРСЕТІВ

„ФЕМІНА“

тепер Пекарська 1.

поручає найновіші моделі корсетів та
ЖІНОЧОГО БІЛЛЯ. 2186 3-3

Блюма до страйку, який охоплює до мільйона робітників, доказує досить виразно, що він уважав себе радше попереднім звеном до майбутнього комуністичного устрою.

Совітська преса ставиться до страйку у Франції надзвичайно отримано, вважає лише старанно його поширення й адобування робітників та підкреслює дисципліну страйкарів і спокій, арештою, досить арозуміння, коли згадати, що уряд, який уважав страйк і захоплення фабрик незаконним, не рушить і пальцем, щоб цьому перешкодити. Але, не зважаючи на тимчасовий зовнішній спокій, що панує тепер у Франції, те, що там діється, є справжньою революцією, переходом влади в руки нації до рук класу, кермованого з осередку, що перебуває поза межами нації і держави. Наскільки Москва взагалі може кермувати подіями у Франції, не можна напевне сказати, бо кермувати отихлиним рухом досить важко. Московське завдання у Франції досить складне і тяжке з огляду на безумовне скріплення національних держав, Німеччини й Італії. Для переведення москвинської акції в Європі цілковито більшовизація Франції не може бути тепер бажана, бо вона моглаб остаточно зруйнувати англійсько-французьке порозуміння. З другого боку притомити собі перебрання влади від Блюма Москві може лише знищення національних французьких партій та зруйнуванням господарських і соціально-політичних основ сучасного ладу у Франції. Найближчим завданням московського уряду у Франції забезпечити економічним терором господарську перевагу уряду Блюма над приватними підприємцями та перевести частинну експропріацію приватної власності, передовсім банків та фабрик зброї, та з другого боку забезпечити перевагу більшовиків над Блюмом та його абсолютний послух.

Небезпека сучасної московської акції у Франції подвійна: економічна, у межах Франції, і політична, поза її межами. Економічні проекти

Блюма, такі як сорокагодинний тиждень праці, колективні контракти, платні робітничі відпустки, націоналізація фабрик зброї, продовження часу науки і т. і. самі по собі можуть бути цілком слушними, поступовими і в засаді бажаними, але переведення їх в часі крізь ляже тварем не лише на плечі підприємців, а й цілої держави, себто й селянства і самого робітництва. Наслідком домагачої програми Блюма буде для Франції передовсім неможливість конкурувати з іншими державами на міжнароднім ринку, припинення частини підприємств, дальша втеча капіталів і повальний вріст безробіття. Отже Франція стане вже в найближчій часі перед вибором, або вернутися до фінансового пляну Лівала, що його Блюм тепер так грунтовно нищить, або йти шляхом більшовизму ще далі, шляхом примусових робіт, винищення одної частини селянства, й закріпачення другої у колхозах, які більшовики вже заводять в Іспанії, шляхом розстрілів, в'язниць, заслання до Баньо та інших московських герадіа.

Які господарські наслідки для інших великих держав Європи малаб більшовизація Франції, можна собі легко уявити, коли навіть незначна знижка французького франка в Лондоні та відповідна підвишка англійського фунта спричинила поважні труднощі для англійського експорту.

Як довго інші держави будуть ставитися байдуже до того, що діється тепер у Франції, важко сказати в часі, коли кожна „демократична“ держава думає найбільше про три наступні місяці. Поворот сера Самуеля Гора до політичного життя це добрий знак на будуче, але покищо Ідея намагається порозуміти з Блюмом та Дельбо у справі омицції, надренського конфлікту, далекосхідних ускладнень, організації „мира“, реформи Ліги Націй і т. і., хоч значно простіше булоб звернутися безпосередньо до Літвінова. Який вплив матиме московська господарка у Парижі на відношення Франції до інших держав, виявиться вповні на найближчій сесії Ліги Націй.

М. Данько.

Міністр поміж адвокатами.

Сенсаційні промови на бенкеті у Варшаві.

З Варшави повідомляють, що там відбувся в останньому часі З'їзд Союзу Польських Адвокатів (проурядових), званого „Карпом“; що там вибрано презесом адвоката Пасхальського, та що по вірадах відбувся — як звичайно — бенкет і тут наступила головна сенсація з'їзду: дві промови — адвоката Пасхальського і міністра справедливості (судівництва) Грабовського.

Зміст цікавої промови адвоката Пасхальського, б. презеса Начальної Адвокатської Ради, був ось який. Він передовсім аналізував становище маршала Пілсудського до адвокатури і визнавав, що це відношення було прихильне для адвокатів, — далі згадав про процес берестейців, підтверджуючи, що вдержано його у найтісніших правних межах та що це сталося завдяки тодішньому віцепрокураторові, а теперішньому міністрові справедливості та що той великий талант дав запоруку, що адвокатура у Польщі найде належне й місце в рядах передової інтелігенції; вкінці адвокат Пасхальський звернувся з таким покликом до приватного на салі міністра, щоб цей пішов йому як голові польської адвокатської організації на руку і *за-мкнув на якийсь час доступ до адвокатури, аби напливаючий матеріал не зде-класувався*.

На цю промову відповів міністр, що він у цілій повноті доживає велике значіння адвокатського стову як елітарної групи інтелігенції для життя держави, але щодо обмеження допливу нових сил до адвокатури, то це *надзвичайно трудна проблема*, якої не можна вирішити, не передумавши її глибоко; що міністр — мовляв — є прихильником законодатного шляху, що обіцяє найстаранніше перевірити ситуацію адвокатури у Польщі, але зате жадає від адвокатів, щоб вони не вживали *методи поспішних внесків і недокладно передуманих постанов*.

Ось тут маємо явний образ: як передові і провідні адвокати у Польщі фатально стають в обороні прав та інтересів адвокатського звання! Адвокат Пасхальський замість виборювати нагоду стрічі з міністром та представити йому дійсні причини ліхольття адвокатури в Польщі і домагатися їх усунення, щоби повернути назад адвокатському званню становище рівноправного чин-

18. жол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. БИК
ул. Ягелянська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 см. Тел. 252-54.

о. О. ПРИСТАЙ.

42

В АМЕРИКАНСЬКОМУ
ВАВИЛОНІ.

22. СУСПІЛЬНІ ГРУПИ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ.

На світі існують три роди людей: одні, що хочуть, другі, що не хочуть, а треті, що не можуть. Перші до-конують всьому, другі протівляться всьому, а треті в усьому заводять.

„Електрик Магазін“.

Українську еміграцію до Америки започаткували у 80-их роках минулого сторіччя зовсім збідні малоземельні селяни й незаложні сільські зарібники. Нужда гнала їх за море. Вони попросту втікали від голоду й тому не робили собі великих плянів на довшу мету. Хотіли тільки заробити трохи грошей і поправити свою долю, а потім вернутися назад до дому. Багато з різних причин залишилось на постійне в Америці. Проте не розбагатіли тут. Заробляли на власний прожиток і помагали своїй рідні в батьківщині. На американське життя не могли мати жадного впливу, що відповідав би їх чисельності. Були-ж неписьменні, жили розсіяні по великих містах і не мали власного проводу. Врешті-решт їм своя інтелігенція, що їх зорганізувала, освідомила та проводила ними. Вона почала емігрувати далеко пізніше, можливо й запізно, в малій кількості й не завжди відповідала своїм громадським завданням.

Більшість наших переселенців йшла на заробітки до фабрик, до копанень і на лісові роботи. Менша частина осілася на фармах і взялася до хліборобства.

Матеріальні умовини нашого робітництва по американських промислових осередках не занадто сприятливі. Робітники встигли лише сьак-так забезпечити своє життя. Зате українські фермери-хлібороби досить гарно розгосподарювалися і створили собі триакі основи під економічний добробут. Також під національним оглядом вони творять собою цінний елемент, відпорний супроти процесу винародолення. А це хочби й тому, що наприклад у Канаді маємо цілі чисто українські фермерські оселі, де послідовно зберігається рідна мова та старокраєві звичаї.

За селянською біднотою потягнулись до Америки заможніші газди, що в краю попали з різних причин в довгі й хотіли при допомозі зароблених доларів сплатити їх. Емігрувало також чимало збанкрутованих сільських вїїтів і громадських писарів. Вони часто урядували по корчмах, гостили різних старостинських комісарів і взагалі звикли жити понад міру. А таке „панське“ життя коштувало гроші. Як їх забракло, тоді треба було хіба заловжуватися в жиці. Але й не не тягну-

лося у вічність. Вірителі давали позички, докиль було на них якенебудь покриття. За якийсь час шов цілий маєток „на бубон“, на ліцитацію. Деякі вїїти й писарі посягали тоді навіть на громадські гроші, щоб тільки рятувати свій „гонор“. Але й це не помагало. Навпаки не один попадав ще в більшу халепу. Мусів продати останню пару коней або корови й вирівняти недобір у громадській касі. Врешті не залишалося нічого іншого, тільки покинути край і свій почесний уряд, що спокусив до марнотраства й довів до банкрутства, та поїхати за море.

Щораз більше говорили в Галичині про великий добробут в Америці, звідки наші люди писали про всякі чуда й дива, а враз з тим присилали своїй рідні долари. Вістка про неї дійшла теж до середнєшкілної молоді, що з молодечим захопленням зацікавилася нею. Уявити собі, що тут треба вчитися-жувати цілих вісім років, потім іще скласти матуру і знову студіювати на високій школі! Чи не краще кинути цим усім об землю і чмихнути до Америки? Там не буде професорів, карцерів, двійок, матури, а тільки безмежна воля і долари! Як такий простий Іван або неписьменний Пилип пошнесь там у пана, то тимбільше він, „учений студент“, зможе зробити світлу кар'єру... Чей не виключене, що нашого галицького студента сподобає собі якась американська мільонерка, залюбиться і вийде заміж за нього...

Дехто з цих юнаків кермувався поважнішими мотивами, рішаючись на вїїзд до Америки. Цей бажав собі заробити гроші на дальші студії, той попросту втікав з краю перед переслідуваннями ц. к. краєвої влади за його українську національну працю, інший заміряв використати американські життєві можливості.

Недокінчені студенти створили собою нову суспільну групу серед нашої заокеанської еміграції. Збільшили її ряди, але майже нічим позитивним не причинилися до її внутрішнього скріплення. Бо більшість з них виїжджала до Америки з надією на легке, безтурботне й веселе життя. З цих ледарчик недокінчених студентів поробились тут трутні, що жили ріжним крутіством на кошт решти громадянства. Про них розповім докладніше в окремій главі.

Довгі роки жила наша еміграція без жадної душпастирської опіки. Лемки найбільше відчували її брак і найсильніше тужили за рідною церквою та за своїм панотцем. Вони стали прохати галицьку духовну владу, щоб прислала їм душпастиря. Але це була чомусь дуже тяжка справа. Стільки ріжних незначних перепон стало їй впоперек дороги, що годі було сповнити християнське бажання побожних лемків. Як не дивно, та треба в імя правди ствердити, що наші емігранти в Америці ждали нетерпеливо на своїх священників, а проте не могли їх дочекатися. Комусь очевидно було на руку, щоб наш нарід був позбавлений свого духовенства. Тимто існували спочатку непоборні труднощі у висилці українсько-католицьких священників до Америки.

(Далі буде).

яка в обороні права і справедливості, вискочив в своїм ніби санітарним проєктом починити до-ступ до адвокатури, бо інакше — він не зможе подати руки своїм товаришам!

Отже справді сенсаційна промова представни-ка польської адвокатури в неспівісній присутності для нашої адвокатури взагалі. Вона не може оста-тись без протесту з нашого боку, бо коли такими засобами нас борються шановні товариші в Варша-ві, — то не можна дивуватись, що на нас рівно-реш спадуть тяжкі удари і спричинять небува-ний ажіотаж адвокатського звання.

З другої сторони треба признати, що те по-бачення адвоката Пасхальського на тему „спу-скаємося на дно“ — відбувало навіть самого мі-ністра Гребовського, бо ж він студеною водою об-лив той гарячий пошук адвоката Пасхальського — відповідаючи, що це проблема не легка і над-нею треба добре застосовитись! Далі вказав мі-ністр, що він хоче вирішувати такі справи зако-нотримним шляхом, а не розпорядками при веле-ному століку, — щоб і громадянство висловило свою думку про ситуацію адвокатури; звідси, як-би ще згадати, п. Гребовський просив адвокатів, щоб вони адержувались від подальших і недо-слуханих внесків у цю ділянку.

А це значить у всякому разі, що міністр справедливості, який не виїшов з рядів палестри, неважніше трактує адвокатуру, як сам представ-ник польської адвокатури. Тому, спираючись на вислові самого міністра, що адвокати є елітою ін-телекту, конечною для життя держави, наші адвокатські організації повинні задати собі пра-ці і докласти зусиль всі домагання адвокат-ського стану та висунути їх на властивому місці. Рівночасно у зв'язку з цим також висловити недо-магання державного виміру справедливості, бо це справи дуже важкі і пекучі та вже останній час, щоб ними поважно зайнятися.

К. Л.

ПІД ОДНИМ ДАХОМ.

Як виглядало кооперативне свято в Луцьку.

В часах, коли українські кооперативи Воли-ні належали до Українського Ревізійного Сою-зу, святкували вони кооперативне свято в осе-ні разом з цілою галицькою кооперацією. В цьому році вперше мало відбутися спільне свят-кування всіх різнорічних кооператив у день міжнароднього свята, 2. червня, але з де-яких причин було перенесено на неділю 7. червня.

Представники різнорічних кооператив, зібрані на запрошення польського Ревіз. Союзу, обрали льокальний комітет, до якого ввійшли: від українців начальник „Нар. Тор-говлі“ п. Мацик і від німців директор банку „Кредіт-Луцьк“ п. Лятевіч (голова). Цей комі-тет зайнявся улаштуванням дня 6. червня вче-рорі ціншника і 7. червня в кінці „Сонце“ ака-демії.

Дехто сподівався, що відбудеться справжнє міжнароднє кооперативне свято, а тимчасом вийшов, кажучи делікатно, великий скандал. Поперше, відозва цього льокального комітету вийшла лише польською мовою, а в її програмі українці не знайшли ніодної української точки — реферат польською мовою, хор т-ва урядов-ців-карбовників та оркестра 24 п. п.

Не торкаючись самої організації академії, що стоїла вище критики. Зате не можемо не підкреслити тенденції цілковито затерти між-національний характер свята. І тому дуже шко-да, що представник української кооперації, фі-гурував як член цього місцевого комітету. До-бре хіба те, що українське громадянство на власні очі побачило, як трактують і його й у-країнську кооперацію.

На закінчення одні дрібничка: представни-ка редакції „Нової Доби“, українського органу у Луцьку, не впустили на академію.

СТРАЙКИ У БЕЛЬГІ.

БРЮССЕЛЬ, 13. 6. ПАТ. Страйковий рух у Бельгії поширюється: пристаневі робітники в Антверпені страйкують далі, металеві робіт-ники пригтовляються до страйку. Здебільша робітники домагаються підвишки платення на 25 проц. 40-годинного тижня праці та емеритурні від 50. року життя. Міністер внутр. справ зая-вив, що не толеруватиме окупаційних страйків.

АНГЛЮ-СОВІТСЬКІ ПЕРЕГОВОРІ.

ЛОНДОН, 13. 6. Рейтер. Втора повернули до переговорів Англії зі ССР у справі дво-бічного морського договору.

Ширіть наш часопис!

ВІДОМА ЗІ ЩАСТЯ КОЛЕКТУРА

RUINO

РАВІЧ і Ска

Л Ь В І В, ПЛ. МАРИЙСЬКА 4.

постійно обдаровує своїх клієн-тів великими виграня-ми. В минулій Льотерії виплатила зол.
100.000 на ч. 112.077,
зол. 10.000 на ч.
186.117 і 6. ін.

Спіши купити там лось І-шої класи 36. Державної Льотерії, котрої тягнення починається вже дня 18. п. м.

ЛЬОС З „РУНА“ — ТО ЗАПОРУКА БАГАТСТВА І ДОБРОБУТУ.

Свята в честь Симона Петлюри.

10-ті РОКОВИНИ СМЕРТІ С. ПЕТЛЮРИ В УКРАЇНСЬКІЙ СТАНИЦІ У КАЛІШІ.

Жалібною академію улаштовано в Каліші 24. м. м. Сала старшинського касина була випов-нена вщерть. В год. 20 віднеслася заслона. На сцені, завітій електричним світлом, погруддя Небіжчика, удекороване бойовими прапорами та зеленою. По боках на почесній варті два юнаки в пластових одностроях. Стишесня гамір затихає зовсім. На естраду виходить голова Правління Станиці полковник Литвиненко і ко-роткою змістовною промовою вітчиме акаде-мію, закликаючи шанувати Небіжчика пов-станням з місць. Аудиторія в повній тиші від-дає пошану. Дує оркестра 29. полку під дир. кап. Вовковського відіграє „Жалібний марш“ Ф. Шопена. Іншою нотою в сумовито-урочистім настрої бренть бадьорий тон промови полк. Шраменка. Після промови польського гостя, ма-йора Збишевського, український національний хор у супроводі симфонічної оркестри 29. пол-ку під дир. п. Проція виконав „Жалібний марш“ М. Лисенка. Ст. Костя-Костенко декламував свій твір „Вождові“. Черговою точкою програми було: „Помни, мій синочку, рідати“ Олесе—Стеценка у виконанні українського національ-ного хору. Дуже мила була поява на сцені ді-вочого гуртка в національних уборах у рит-мічній виконанні „Журавлів“. Добре випало теж сопранове солю п. Бугринової „Засумуй, трембіто“ Купчинського та декламація Олесе-вого вірша „Лебідь“ доброю декламаторською школою імени С. Петлюри Г. Терещакіною. Від-співання „Похоронів стрільця“ Маковей—Ко-лесси та „Величній пам'яті Пророка“ Черкасе-ка—Ярославенка українським національним хо-ром програму жалібної академії вичерпано. А-кадемію закрив полк. Шраменко, запрошуючи присутніх на павахиду, що мала відбутися дру-гого дня в год. 12 в Українській Станиці.

25. травня в год. 12. розпочалося скла-дання вікія білих пропаметної таблиці на честь відвідин Небіжчиком табору інтернованого у-країнського воїнства. Були живі від усіх ор-ганізацій та дивізій Армії УНР. Павахиду пра-вля о. (гуме) Борис Якубовський із диаконом Бужем при співі хор. Громадянство збитим лаврами стануло навколо, далеке на той час від своїх щоденних турбот, витаючи думками там, де колись із Великим Небіжчиком кувало май-бутність Народу, і з особливим ясністю відчу-ваючи в серцях той обов'язок, із яким він тра-дічно помер на вулиці Парижа. Увесь день 25. травня пройшов під знаком особливий пошан-у до Небіжчика. До пізньої ночі в залі

них станичних садочках стояло погруддя Не-біжчика та палили стихесні розмови громади-ства. Іх зміст відомий: „Петлюра умер — живе Петлюра!“.

Присутній.

ПОКЛІН ПАМ'ЯТІ ГОЛ. ОТАМАНА В ДАНИЦЬ.

Дня 25. травня ц. р. відсвяткували українські студенти сумні роковини смерті С. Петлюри. В год. 20. відбулися святотні сходини Союзу У-країнських Студентів „Осноза“. Вступне слово про значення цих сумних роковин виголосив го-лова Союзу Ярослав Ендик і в закінченні заклі-кав присутніх шанувати пам'яті Покійного і-хвалити мовчачою. Після того п. Борженець виголосив реферат про життя, діяльність та зна-чення Симона Петлюри. Після свята переведено збірку на Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі. Збірка принесла 30.10 данітських гульденів

ДЕНЬ РОКОВИН СМЕРТІ ГОЛОВНОГО ОТАМАНА С. ПЕТЛЮРИ У ПРАЗІ.

Місяць травень завважився серед праської української колонії ріжними урочистостями. 2-го травня відбувся величавий ювілейний Шевченківський концерт; 17-го праське радіо вислувало пам'яті нашого пророка Т. Шевче-ка відповідно, більше як півгодинною пере-дачею. Нарешті 25-го травня українці спільно святкували день пам'яті свого Вожда — Голо-вного Отамана С. Петлюри.

Святкування організував спеціально для цьо-го створений Промисловий Комітет, який у своїй переважачій більшості складався з представників 6. військових. Щодо віку, то в Комітеті були аступлені всі три емігрантські генерації: пошані ветерани, середуща верста та молодь. На чолі Комітету став ген. М. Омега-нович-Павленко.

Свято розпочалося в 5. годині павахидою у чесько-словацькій православній церкві. На па-вахиді були аступлені представники всіх на-прямків нашого еміграційного життя. Владало в очі багато хрестів — військових відзначень. Перед віатрем почесну варту мали уніформа-лані соколи, а при вході берегли порядку пла-стунки в одностроях. Гарно співав мішаний хор „Вічної пам'яті“ вислухали присутні павколіш-ках. Сильне враження зробила молитва „Боже Великий“.

По годині 19-й в емігрантській салі чеського Народного Дому на Виноградах почався ака-демія. При вході на сцену гості склали свої кертини на бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі. Тут же прийшесня була неслучайна вистава ди-ланта прося С. Петлюри і що Петлюри. Гостей

Лікар Загального Шпиталю у Львові
і ординатор урологічного відділу „Нар.
Лічниця“

Д-р Богдан Макарушка

переніс ординацію
на вул. РУСЬКУ 16. I. пов.
Орд. від 3—6. Тел. 108-85.
2270 1-3

повно, своїх і чужих. Загостили представники грузинів, білорусів, вірмен, чехів та ін. Всі місця зайняті. На сцені за президіальним столом у декорований портрет Головного Отамана, Українська Армія віддає честь пам'яті свого Вождя: ланцари залізного хреста тримають почесну сторожку.

Головний командант ген. М. Омелянович-Павленко відкрив свято й оповів про незабутні діла українського війська під проводом Гол. Отамана. Старий трибун М. Славинський молодечим огнем запалив серця присутніх почуттями любові та відданості Батьківщині, а молоді п-ні Філонович своїми оповіданнями про положення на Україні викликали у слухачів зворушення. П-ні Філонович в Празі чи не останньою втікачкою з царства Совітів. З придушенням відділом слухала саля П переживань. Настрий напружений до останнього. І ченаче у відповідь на повні страхіття слова п-ні Філонович прийняті встали з місць. Повеселися бадьорі згуків слова національного гімну: „Душу й тіло ми положим за нашу свободу...“, бо так велить своїм прикладом Вождь, пам'ять якого ми сьогодні святкуємо. —ук.

СПІЛКА УКРАЇНЦІВ У НІМЕЧЧИНІ В ДЕСЯТИ-ЛІТТЯ ВБИВСТВА СИМОНА ПЕТЛЮРИ.

Для вшанування пам'яті Гол. Отамана Симона Петлюри, у помешканні „Живої Газети“ в Берліні (Шарльотенбург, Гевінусштр. 25) 22. травня зібралося багато чужинців та українців. Гірлянди, декоративні дерева, різнобарвні китиці цвітів, гарні плахти й килими, українські та німецькі прапори, срібні канделябри-тризуби з палаючими свічками — все це чудово прикрашувало салю. Монументальне нове погруддя Великого Небіжчика — виконане з нагоди вчорашніх сходин співосновником Спільки, теперішнім заступником голови, славним різьбарем Федором Ємцем — опанувало всіх присутніх. Коло погруддя зложено великий дубовий вінок з полєвими цвітами.

Жалібною мелодією маршу Шопена відкрилися сходини. У салі панував урочисто-поважний настрій. Піднесенням з місць усі присутні

віддали пошану Героєві Української Нації. Федір Ємць виголосив українською та німецькою мовою повне чуття і запалу вступне слово, зясовуючи величезний процес внутрішнього національно-духового відродження українців у новітній боротьбі за самостійність і соборність української державності. Потім голова Спільки у довгій промові по німецьки дав повний образ життя й боротьби Симона Петлюри, підкреслюючи його епохальну роллю в національно-державницькому розвитку Української Нації після 1917 року. Сходини скінчилися виконанням маршів: „Я мав одного товариша“ та „Слава тобі, моя батьківщино!“ Під час другого маршу всі стояли.

Серед німців були представники низки установ та організацій (зовнішньо-політичний відділ партії, штурмові відділи, Союз Німців в Росії, Народний Союз Німців за кордоном). З поодиноких німців слід згадати голову Союзу Німців в Росії, Адольфа Фраша, з дружиною, барона Штранца, проф. д-ра Клята та д-ра фон

Остеррота. Німецьку пресу заступали кореспонденти „Дойтше Аагемайне Цайтунг“, „Берлінер Моргенпост“, „Берлінер Локаль-Анцайгер“, „Германія“ і „Дойтше Пост ам дем Остен“. Поміж іншими чужинцями було багато грузинів на чолі з князем Динсмідзе, туркестанців, ідель-уральців, ідель-уральців, фінів, шведів росіян. З відповідей на запрошення заслуговують на особливу увагу від шефа президіальної канцелярії, державного секретаря д-ра Майснера, шефа закордонної преси партії, д-ра Гайфштенгля, проф. д-ра Рорбаха, Союзу Німецького Сходу, губернатора д-ра Шнейд, маюра Тшунке та Я. Макогова з Женев. Про сходини німецька преса принесла 23.—26. травня гарні звідомлення, в яких зясовано значіння Симона Петлюри для України.

Успіх свята в честь Гол. Отамана Спільки Українців у Німеччині завдячує в значній мірі багатьом українцям у Берліні і на провінції, що підтримали ініціативу Спільки добровільними грошовими датками.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ

КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ

готові простирали, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники

А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 7—25

Автономія Підкарпатської Русі вже в осени?

(Від нашого праського кореспондента).

Чехословацький прем'єр д-р Годжа прийняв у вівторок 9. ц. м. представників т. зв. коаліційних партій і мав з ними довшу нараду в справі

переведення в життя автономії Підкарпатської Русі. Автономія має бути переведена ще в осени цього року.

СУКНА

РУДОЛЬФ СВИТАЛЬСЬКИЙ — ТАДЕЙ ГАЕР

Львів, Баторія 20. — готель Саський.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

ПЕРШОРЯДНИХ МАТЕРІАЛІВ МУЖЕСЬКИХ.

Ціни низькі. — Догідні умовини сплат. — Кооперативам відповідний рабат.

Повстання в еспанській Гвінеї.

МАДРИД, 13. 6. ПАТ. Еспанський уряд вислав 2 воєнні кораблі до есп. Гвінеї, де вибухли поважні заворушення; провідники повстанців домаганься, щоб губернатор уступив. З огляду на загострену цензуру подробиці невідомі.

ПОЛІТИЧНІ ПОРАХУНКИ.

МАДРИД, 13. 6. ПАТ. На політичному зібранні в Ольмедо дійшло до бійки, в якій втрапило життя двох соціалістів. Вбивників, що є фашистами, арештували.

ЕСПАНИЯ НА ВУЛЬКАНІ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Кружляють поголоски, що в ніч зі середи на четвер мав вибухнути військовий переворот, але уряд в пору йому перешкодив; урядові круги не потверджують ані не перечать. Заговор обіймав ряд гарнізонів у північній Іспанії. Уряд затримує винятковий стан також з огляду на загрозу від синдикалістично-анархістичного руху.

ГЕРТ ГЕРТНЕР.

Помста закоханої.

Берн Аренсгаард співав „Дон Жуана“. Він був тоді на вершці своєї оперової кар'єри; коли він стояв так перед бальконом в оксамитному вбранні звернений до Донни Ельвіри, кожна жінка на аудиторії була пересвідчена, що він співає тільки для неї.

На салі сиділа теж Керстіна Брансберг. Вона забувала, що поруч сидять її батьки, що вона заручена; вона адивлялась в артиста на сцені і знала тільки те одне, що вона його кохає. Після вистави вона чекала перед дверима його гардероби разом із багатьма іншими особами і пробурмотіла кілька слів свого подиву. Навіть не здивувалась, коли він підійшов до неї, стиснув її руку і спитав, чи вона не хотіла би провести з ним нинішнього вечора.

Керстіна не чула, що до неї говорила мама та її приятельки. Вона знала, що великий артист приїхав до її малого міста тільки на кілька днів і що вона мусить піти з ним.

Аренсгаард звик до поклонів, але цей зворушливий подив провінціалки зацікавив його. Він прийняв її любовний порив, як природний дарунок, за який не потребує віддячуватись. Відіжджюючи поцілував її, не думаючи навіть про те, яке це має значіння і поїхав до другого міста. Навіть на думку йому не спало, що він знищив одне молоде життя.

Керстіна запричитала аж кілька днів пізніше, що по місті пішов поговор. Її наречений більше не вернувся до неї. Вона думала тільки про того, що потрапився їй і покинув її. І почала його ненавидіти. Палке кохання часто переходить таку зміну.

З білої дівчини почала виростати тверда жінка, яка думала тільки про те, якби помститись. Він їздив по Європі за успіхами, а вона довгими ночами мріяла про те, як його дігнати.

ти, щоб виконати свою помсту. Та вона була прикована до дрібних обставин маленького містечка і це була тільки мрія, від якої відставала гарячку.

Роки минали. Одного літа приїхав до містечка Андреас Гюльмер. Це був великий фінансїст, що десь в Європі дійшов до маєтку і тепер вернувся на кілька днів до рідної закутнини, щоб відвідати свого старого батька. Він випадково зустрів Керстіну і захопився її красою. Подивляв її очі, руки, її незвичайний спокій. Гюльмер мав 50 літ і не мав часу до надуми. Він вірив у свій досвід і спитав Керстіну, чи хоче вийти за нього:

— Я знаю, що ви за гарні для такого старого. Але я знаю, що з тим, що маю, можу вам дати трохи щастя. Будете мати все, чого захочете... перми, подорожі...

Слово „подорожі“ вразило її. Вона подумала, що нарешті зможе зустріти десь Аренсгаарда і застрілити його. І тому сказала Гюльмерові: „Годжусь“.

П'ять літ була вона зразковою дружиною, мандруючи із Аренсгаардом по Китаю, Японії, Австралії та південній Африці, куди він їздив для своїх інтересів. Вона стала ще краща, — її чоловік не розчарувався щодо неї; вона відплачувала йому за його почування щирою дружбою. Коли думала про те, що він міг би мати на 10 чи 15 літ менше, тоді огрівала її думка, що вона вийшла за нього для помсти.

Одного разу прочитала вона в часописі, що Аренсгаард їздить по Європі з гостинними виступами. Вони були в Моссюлі. Її чоловік сказав до неї:

— Мене затримують тут важні інтереси, але я розумію тебе, що тужити за Європою після стільки літ. Ідь сама, я небажком приїду.

Вона склала свої речі до валізи і ніхто не знав, що між ними поклала теж маленький браванг. Її чоловік дивувався, що вона виїжджає якась сумна. Керстіна мала готову програму:

вона зустріне Аренсгаарда у Парижі і заїдти вже і так не вернеться.

Нервово ходила по малій готельній кімнатці, уявляючи собі, як буде виглядати її найближчий вечір. Вона знову почує його в ролі Дон Жуана; зовсім як колись. Зачекає на нього при виході і вистрілить, щоб він не міг уже знищити життя ніодній жінці.

Одяглась якнайгарніше. Знала, що це останній її день. У льозі сиділа бліда і нервово мняла хустину, де сховала браванг. Увертура тяглась для неї страшенно довго.

„Він“ появився на сцені. Керстіна глянула на нього зачудована. Перелякалась: — це не був уже той самий привабливий співак, про якого успіхи вона ще недавно чула. Коли почав співати, не зворушив її нічим. Колишній чудовий голос затратив увесь свій блиск — був шерсткий і холодний. Якийсь добродій у суміжній льозі сказав тихцем до свого сусіда: „Він стратив голос в Америці“.

Керстіна сиділа весь час як мармурова статуя. Коли завеса впала і не чути було ніодного оплеску, її зморозило. Ціле життя чекала вона на цю одну хвилину. Тепер вона мала помститись за себе та багатьох інших, які він певно так само покинув як її.

Вона стояла перед дверима його гардероби і чекала. Вийшов сивоволосий дідусь, що ледве плентав ногами. Довкола його уст розбіглись зморшки. Він виглядав так, якби знав, що виступив цього вечора в останнє.

Він глянув здивований на єдину жінку, яка чекала на нього і спитав:

— Чим можу служити?

Керстіна бачила, як він дивився на неї мертвим поглядом. Зовсім байдужим тоном попросила його, чи не міг би він дати їй свого автографа. Він усміхнувся гордо, якби очив на хвилину і шез у тій же коридорі.

Перекл. а. 5.

По півгодинній перерві з'явився св. Агатон Добрянський. На питання предсідника подав, що Бачинського пізнав у 1934 р., бо його чийсь пісень до свідка, щоб лати йому працю. І знову Бачинський з'явився працю на два дні під час виборчої акції. Свою роботу виконав

Опісля свідок оповідав про Мигалю, якого пізнав на якихсь зборах. Мигаль робив корисне враження. Був енергійним, але одночасно надто вразливим. Патріотизм підс. Мигалю часто виходив поза межі так, що свідок мусів нерівно спиною його. Дав підс. Мигалеві працю, бо прийшов до переконання, що Мигаль повинен зайнятися чимсь поважнішим. Пізніше підс. Мигаль робив на свідка враження неаріноваженої людини. На питання свідка, чому часто поде нервованій, підс. Мигаль відповів, що над ним знущалася сторожа в КОПУ. Свідок старався, щоб підс. Мигаль залишився при Організації Українців м. Львова. Одного разу підс. Мигаль запитав свідка, як повинен поступити вояк, який дістав наказ, щоб його виконати, але цей вояк знав, що наказ шкідливий. Тоді свідок відповів Мигалеві, що вояк не повинен виконати такого наказу. Додав, що не знав, до чого це відноситься. На питання предсідника свідок подав, що підс. Мигаль питав його про це в 1934 р. На питання прокуратора свідок зізнав, що мабуть Мигаль звернувся до нього, щоб дати працю Бачинському. Було це на яких два тижні перед його убивством.

На питання обор. д-ра І. Ярмівича, яке враження під психічним оглядом робив підс. Мигаль, свідок подав його силову. Підс. Мигаль уважав, що його скривдили так, як уже більше людини не можна скривдити. Часто плакав, вибігав кудись і це робило враження, що підс. Мигаль ненормальний.

В тій хвилині підс. Мигаль нагло повстав з лави, схвилюваний і змінений на лиці, і хотів щось сказати, чи заперечувати, але його судді-поліцей посадив підс. Мигалю назад на своє місце. Тоді Мигаль схилив голову на лавку і тихцем гірко заплакав.

КОНФІДЕНТИ ПОЛІЦІ...

Св. А. Орловський, поліцейний агент, зізнав про те, що підс. Фенік вів влітку з летючими та якимсь апаратом. На питання підс. Бандери, чи знає конфідентів поліції зпоміж українців, свідок відповів: так!

Св. Казимир Тшемжальський, поліцейний агент, зізнав, що слідкував за підс. Івасиком і придержав його. На поліції найшли в течії цього підсудного вибуховий матеріал. Підс. Івасик зізнав, що це прибори до хемії і що гечку знайшов у поїзді. На питання прокуратора свідок зізнав, що за підс. Івасиком слідкував на головнім дворі по його приїзді з Кракова. В поїзді слідкували за цим підсудним поліцейні агенти з Кракова: Чижевич і Капуста.

Св. Степанія Ярош не прийшла і тому її зізнання відчитано.

ПІДС. СПОЛЬСЬКОГО ВИВОДЯТЬ ЗІ САЛІ.

Св. Владислав Хімяк, поліцейний агент, широко оповідав про візнання підсудних: Спольського, Підгайного, Качмарського, Мигалю по їх арештуванні на поліції, згідно з актом обвинувачення. Щож торкається ролі підс. Федаківної свідок заявив, що поліція ніколи не мала інформації, щоб вона належала до ОУН. Підс. Підгайний — заявив свідок — зізнав на поліції, що не є членом ОУН, але на прохання свого приятеля Бандери займався купном зброї. Підс. Мигаль зізнав на поліції, що Сеньків не знав нічого про плян убивства Бачинського перед його виконанням. Це може бути доказом, що підс. Сеньків до ОУН не належав і несвідомо пішов допомогти товаришеві. По питаннях обор. д-ра Е. Давидяка, м-ра Жизневського та прокуратора поставили ще свідкові низку питань підсудні: м-р Спольський, Ст. Бандера та Янів. Коли підс. Спольський поставив питання, чи його переслухували на поліції 9 днів і ночей без перерви, прокуратор зажадав рішуче, щоб предсідник заборонив раз на завжди такі питання. Тоді предсідник спокійним голосом висловив, що може допустити такі питання, якщо вони мали деякого відтяжати. Підс. Спольський заявив, що хоче відтяжати підс. Івасика і тому предсідник дозволив йому говорити. Підсудний додав, що підчас переслухування його 9 днів і ночей без перерви на поліції, підсудний йому концепцію про підс. Івасика і тому він його обтяжив. На дальші питання Спольського, чи він зізнався про магазини, чи навпаки поліція говорила про це підсудному, свідок признає, що підс. Спольський зізнав лише про два магазини, а про інші поліція вже знала. Так само зі зізнання свідка виходить, що поліція вже раніше знала про конспіративні помешкання ОУН у Львові. Вкінці підс. Спольський поставив питання свідкові, чи зізнав що поза протоколом. Одночасно предсідник наказав усунути підс. Спольського зі салі підчас того, як він став осуджувати свої зізнання зі слідства, як негідні українського націоналіста.

Підс. Бандера питаннями виказував, що він не мав псевдоніму „Кум“, як не зізнав свідок, покликуючись на зізнання підс. Спольського. Далі цей підсудний виказував свідкові, що він зізнавався інакше у варшавському процесі, ніж зізнав нині про псевдоніми підс. Бандери, Маюци та інж. Підгайного. Свідок мнявся і перечив. Вкінці ще два питання поставив свідкові підс. Янів і після того предсідник відложив розправу до понеділка 9. год. рано.

Присилайте передплату!

З правничої популярної літератури.

Підручник нового закону про зобов'язання м-ра М. Топольницького.

Доволі великою рідкістю є у нас сьогоднішнього дня книжки чи ширшої розвідки з ділянки правничої наукової або популярної літератури. Крайше було перед війною, коли на львівському університеті викладали в українській мові австрійське цивільне право, цивільну процедуру, кримінальне і кримінальну процедуру. Тоді були науково підготовані фахівці — професори дотично дисципліни, що силою своєї професії були покликані творити — і дійсно творили — нашу правничу літературу, та що не менше важне — і нашу правничу мову і термінологію. Покинули професори Олександр Огоновський, Петро Стебальський і Станіслав Дністрянський своїми працями вложили багато у нашу правничу скарбницю та мають тривалі заслуги у розбудові української правничої термінології, зокрема проф. Дністрянський виданням по українській австрійського цивільного кодексу з додатковими записками.

В ділянці популяризації права з'явилися у нас перед війною більші публікації „Правотарі“ Семитинівського і Лукича і пізніше д-ра Євгена, не враховуючи численних дрібніших праць, головово з ділянки адміністративного і політичного права, між якими перше місце займає обширна збірка д-ра Ю. Савчака „Збірник адміністративних законів“. Не без значіння для практики життя був „Німецько-український Словник“ д-ра Костя Левицького і „Вісник державних законів“ під редакцією д-ра Ол. Кулачковського. Не мав його галицький „Вісник правних законів і розпорядків“, видаваний ще до української мови дуже недбало.

Усі ті публікації стратили нині практичну цінність. Бо дуже мало з цього має ще сьогодні

зобов'язуючу силу, а в додатку мова й термінологія не відповідають сучасним вимогам. Всеж таки зробили вони свого часу корисну службу, поширюючи не тільки кожен в житті правничого знання, але ще й тим, що привчили наше галицьке громадянство, а навіть й правників, висловлювати свої думки у суправах з правничої царини в українській мові.

Нині під цим оглядом куди гірше. У львівському університеті нема вже правничих викладів в українській мові й молоді правники не мають спромози засвоїти собі нашу правничу термінологію. Цієї провину не воли виправити й журнал „Життя і Право“. Не частою є поява перекладів законів на українську мову хочби у формі окремих популярних видань. На агадку згадується видане в 1934. р. Ревіа Союзом Українських Кооператив „Кооперативне Право“ Михайла Корчинського щодо чистоти мови один з найкращих правничих підручників, які досі появилися в Галичині.

Уніфікація законів в Польщі аде безвинно вперед. Зуніфіковано кримінальне право і кримінальну процедуру, цивільну процедуру разом з виконавчим правом, вексельний, чеківний і торговельний закони та деякі дрібніші з ділянки судових законів. Тепер приходить черга і на цивільний кодекс, якого найважливішу і найбільшу частину — зобов'язання — зуніфіковано президентським декретом з 27. жовтня 1933. р. (В. З. П. Р. ч. 82, поз. 598), що об'єднує у цілії Польщі від 1. липня 1934. р. У приватно-правних зобов'язаннях зобов'язав цей закон — „Кодекс зобов'язань“ — справді революцію. У багатьох інституціях облігаційного права передів новий польський кодекс

зобов'язань основні зміни, що й нині мало відомі зацікавленим нашого населення, що живе ще засвоєними практикою життя правничими поняттями австрійського (Галичина) чи пак російського (північні землі) цивільного права. Ніхто не може вимовитися незнанням закону і незнання найважливішого — облігаційного — права може принести і справді приносить великі матеріальні шкоди передовим нашому селянству. Тому необхідна річ для кожного громадянина неприємника ознайомитися з найважливішими постановами зобов'язуючого облігаційного права, якого прийняв діють на кожному ароді у щоденному житті.

Ця меті служить „Підручник нового закону про зобов'язання“ („Як купувати-продавати, міняти, наймати, арендувати, вигоджувати, позичати гроші у чужій валюті, договоруватися про працю і діло (замовляти виконання роботи), посередничати, встановлювати доживоття, загоджуватися і ручити за чужі зобов'язання?“) м-ра Миколи Топольницького, накладом Нової Бібліотеки, Львів, 1935, стор. 396 вісників.

Молодий, надійний правник м-р М. Топольницький працює вже від кількох літ на сторінках преси як популяризатор законів та видає дві більші публікації „Опадщинне право“ (популярний виклад опадщинного права разом зі всіма записками) накладом Книги, Львів 1935, стор. 158, вісників — і ось „Підручник нового закону про зобов'язання“. Зі своєї генерації належить він справді про „рарі вантес ін гуртіте васто“, бо, як жаль, дуже а дуже мало наших наймолодших правників поза вибуванням до іспитів, знаходять опісля час і охоту на дальші студії правничих наук.

Автор у своїй праці про зобов'язання не пішов шляхом Семитинівського і Лукича та д-ра Євгена, не подав за їх прикладом змісту чи тексту важливіх параграфів, не подав теж і вірців. Не є це і наукове оброблення матеріалу, як є це у Австрійському цивільному праві проф. Дністрянського. Це справді популярний виклад поданих правних інституцій з поданням досвідного тексту закону з додатками деяких інших законів і розпорядків, написаний так ясно і приступно, що зможе його зрозуміти і селянські та ремісничі читачі. Для легшого зрозуміння подає автор численні приклади. З тексту пропущено нарочно деякі несуттєві артикули, що однак не зменшують цінності книжки, призначеної як дорожній у першу чергу для читачів з широким народним мас, а не для фахових правників. Та всеж було б краще, якщо автор подав повний текст закону для ужитку і правників. Зрештою і правники повинні користитися з підручника М. Топольницького хоч би з огляду на мову і термінологію, яку не всі наші правники опановують належимо.

Мова підручника, зокрема синтаксис, на огляд бездоганна і вирізняється корисно від подібних наших давніших публікацій. Зовсім непотрібно однак автор забавлявся у фільолього словотворця поєднанням правничого термінологію, вводячи нові, неживані народом і фахівцями практиками слова напр. в протік (продовж), в протокон, після протіку; а також слів більше. Наша правничо-термінологія нашим правничим не зовсім ще знає. Вона ще й не зовсім вироблена. Виробити її може тільки наукова установа (Наук. Т-во Шевченка) в порозумінні з фахівцями практиками. Зрештою існує правничий словник, виданий Всеукраїнською Академією Наук в Києві, де зібрано 24.000 слів і висловів з ділянки права. Має враження, що автор не черпав з цього обильного джерела і творив нові терміни, навіть на місця давно уведених в життя; депо може і приймемося, але більшість отримав мабуть доля новостворів — термінів з „Правотарі“ д-ра Євгена.

Поза тим публікація м-ра Топольницького є цінним вкладом у нашу правничу популярну літературу і його підручник про зобов'язання повинен аналізувати передовим і бібліотеці кожної читальні „Просвіти“ і у кожній кооперативі, тим більше, що і ціна дуже приступна (4 золотих). Поширення значення про нові прийняті облігаційного права охоронить не одного перед можливими матеріальними втратами.

Д-р Степан Баран

КАТАСТРОФА КОРАБЛЯ У ВІДНІ.

У п'ятницю вполудне затонув у Відні на Дунаї наслідком дефекту в моторі корабель „Відень“. Корабель наїхав на стовп мосту, розбився та до кількох хвилин пішов на дно. Із залоз, що складалася з 30 людей, втонуло 6 осіб. Підчас катастрофи дійшло теж до вибуху кіт. м. Корабель був довгий на 74 м., широкий 15 м.

Мист. в неділю у Великому Театрі

в год. 3.30 попол. „Неоправдана година“

в год. 8-й вечором „Вояк і герой“ Гостинні виступи Варш. Редут з Олександром Венгерком. У Театрі Ріжнородностей

в год. 8-й вечором „Гарна історія“ Гостинні виступи Софії Чапайської.

деякі бюра міської управи, а магістрат є в новому ратуші.

— Помер найстарший чоловік у Польщі. У Млаві помер торговець молоком Бялік, що прожив 110 літ. До останнього часу був здоровий і працював нормально. Маючи 90 літ, він оженився вчетверте і пережив усі свої діти.

— З Польщі. В першій половині цього року арештовано у Варшаві 3.264 жовтохрестівців — У Варшаві помер визначний польський письменник Едеслав Кон. — У Старогарді на Німці виконано смертний присуд на Яні Маньковському, що відсидівши 15 літ за грабункове вбивство, убив поліцейського, який переслідував його за намагання грабунок. — На лінійній дорозі біля Огвентіма перевернувся самохід, при чому помер сесор млина Ян Масталерж, що кермував авто, згинув на місці, а дві пасажирки, Станіслава Сьюк і Розалія Янковська тяжко потовклися.

ЛИС МИКИТА

і весь звичайний рік

загостить в п'ятницю, 19. червня в 5. год. поп. в салі Театру Ріжнородностей і запрошує всіх дітей з родинами.

— Чи Шілера отруїли? У Ваймарі відбувся нещодавно з'їзд т-ва ім. Гете. Одною з головних точок нарад була справа антигетівської пропаганди та зв'язаної з нею поголоски, що поета Шілера отруїли масони, до яких зачисляють теж поета Гете. Цю поголоску підтримує м. ін. відомий ген. Людендорф з жінкою в друкованій публікації, що викликала в цілій Німеччині велику сенсацію. На думку Людендорфа Гете брав участь у скритобійстві, якого dokonano на Шілері. Він теж доказує, що жертвою масонів впади свого часу Лютер, Бах, Моцарт і інші. Товариство ім. Гете взяло пам'ять Гете на об'єкт, протестуючи проти подібних нападів. Висловилися при цьому за поширення книжки проф. Гекера, що подає оригінальні документи про хворобу і смерть Шілера.

— Жертви букарештської катастрофи. Наслідком завалення трибун під час військової паради в Букарешті вмерло досі поверх 100 осіб. Кількасот осіб є ранених, із них багато тяжко. До судової відповідальності за лиху будуву потягнуто 10 осіб. Катастрофа потягне ще тяжкі матеріальні наслідки для громади міста Букарешту. Пошкодовані і родини небіжчиків зголосили фінансові претензії на 100 мільонів левів.

— Ограбили касієра. В Есені на одній з найбільш оживлених вулиць два бандити ограбили в білий день касієра, що ніс гроші і цілі папери. Вони надіхали мотоциклом, застріляли його і забрали 3 тисячі марок готівкою та папери. Опісля швидко відіхали без перешкоди.

— Катастрофальний випадок стався під час військової паради у Фіюме. Один трактор артилерії хотів виминути на вулиці дитину і впаав на інший трактор. Сила удару була така велика, що другий трактор перевернувся на публіку. Наслідки були фатальні, бо 6 осіб загинуло, а 20 тяжко ранило.

— Як плянували атентат на Сталіна. Колишній комуніст Рудольф Лясл, вернувшись із Савіті, висловив свої помічання в ньюйорських газетах і подає теж вістку про підготовку замаху на Сталіна. Це розповів йому один комуніст, що має ордер червоного прапора і дістає 200 рублів пенсії до смерті. Він властиво зловив змовника на життя Сталіна. Одного разу дістав Сталін новий великий автомобіль. Коли його шофер віз автомобіль до Кремля, на ньому скрився якийсь один чоловік. Члени ГПУ перешукали докладно авто, наїшли бомбу, яка була розірвала на атомні московського диктатора. Шофер не міг пояснити, відки взялась бомба, але хтось бачив, як якийсь чоловік вискакував з авто. Вечором того дня сторожа перепустила при виході з Кремля якогось чоловіка з перепусткою, але той, що гелер дістає платню 200 рублів, не повірив, що підпис на перепустці оригінальний і так приловив підозрілого чоловіка. Він почав стріляти, ранив сторожа та кількох інших. Коли його зловили, вияснилася справа. Розстріляли шофера, підозрілого інпуза та ще якогось третього. А сторожа, що не повірив у правдивість підпису, нагородили досмертною пенсією.

— Стара Росія не існує. Російські ветерани в Нью Йорку хотіли виступати на військовій параді з московським царським триколіровим прапором. Американські ветерани заборонили їм це, кажучи, що стара царська Росія не існує, отже й не можна парадувати з її прапором. На протести вони відповіли, що вони господарі, а москалі гості не можуть їм диктувати, як їх приймати. Москалі питались, чому українці можуть мети свій прапор, або інші свій, а москалі ні. На це відповіли їм теж, що це не їх діло.

— Ріжні вістки. Під час розсипування літаками трутину, що має нищити хробацтво на полях, упав у Східних Прусах один літак, при чому пілот загинув на місці. — Світовий шаховий мистець, що виграв недавно турнір у Москві, Капаблянка, граючи в Ленінграді одночасно на 30 шахівницях, виграв 12 партій, 9 ремісував і 9 програв.

— Крем і мило Лешніцера — одинока зброя проти веснянок. Зближається час весняних виїздів наших гарних панів на літніска, в гори і над море. Сонце, мутне джерело здоров'я і відомолюбства, а нереподіміст чекане у своїй цілій красі добродішних промінь на тисячі людей, які прагнуть соняшних купалень. Соняшна купальня це правдива купальня молодості і заохорова. Однак і вона є небезпечна для вражливих цери; діалізі соняшних промінь опогане лице веснянками. На щастя кожна пані, вражлива на чистоту цери, подбає на виїзд про відомий у цілому краю косметичний фабрикат крем і мило Лешніцера, вироблений Аптікар Драні і Ска в Бельську. Фабрикат цей забезпечує успішно перед веснянками та іншою нечистотою цери, усуває веснянки і відомолюбжу цери. Завдяки крему і милу Лешніцера кожний без розбору може насолоджуватись чудовою соняшною купальню.

Відоzwi й комунікати

ШАНУЙМО ПАМ'ЯТЬ БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ НАРОДУ.

Комітет для одшвищення пам'ятника на могилах бувших вояків української армії в Йозефові, Чехословаччина, прислав нам таку відозву до поміщення:

Немає п'яті Української Землі, що не булаб ополочана кровю її вірних синів і нема, здається, на світі країни, де не булоб могил українського стрільця-скальця. І на тихім панстварі чехословачького містечка Йозефів, де колись був український військовий табір, цих могил аж двадцять. І в них сплять вічним сном ті, що добували волю українському народові, старшини підстаршини і стрільці Української Армії. Дивцять могила найкращих синів народу на далекій чужині!

Чий можемо, чий сміємо їх забути? Чи дозволяє нам це наша народня і стрільська честь? Чи сміємо забути, що нація — це нерозлучна спільнота тих, що живуть, з тими, що жили і що без споминів минулого, без морального зв'язку з цим минулим, нема життя для народу? Чий тих двадцять бувших вояків Української Армії не залишили нам по собі великої кількості мрій, прощів, змагань і опогалів слів та приречень пімсти, як і ті, що лягли буйними головами на Рідній Землі? Чи вони не вказали нам на велику силу всенародньої енергії і безмежної любови до рідного народу і чи їм не належить теж всенародня дяка і всенародня пошана? Чи їх імена не повинні бути теж записані між іменами тих, що чинили свого життя створили найкращу легенду народу?

І хтож інший, як не їхні колишні товариші мають у першу чергу подбати про те, щоб їх пам'ять як слід вишанувати і їх могили повик зберегти? І ми, горстка бувших йозефівських табортів, завзялися цей обов'язок народної і стрільської честі оповинити. Ми склали комітет, якого завданням є поставити пам'ятник на могилах отенх наших борців.

Але нас тут у Йозефові так мало, що ми не всім цього зробити своїми власними коштами. Тому ми звертаємось за допомогою. В першу чергу звертаємось до всіх бувших табортів. Але Вас ми не просимо і не переконуємо, ми Вам лише пригадуємо Ваш обов'язок і ми певні, що не буде між Вами ні одного, хто не прислав би своїх жертв на цей пам'ятник. Цей пам'ятник для тих, які разом з Вами колись воювали, це поклін для тих, які з Вами колись в сірих бараках на чужині

ні переживали дні горя й радости і разом з Вами мріяли про поворот на вітну батьківську землю. Згадайте кожний на хвилину, прожиті в таборі, і кожний пришліть хочби й найменший гріш. А нас було колись у йозефівському таборі з. 10.000! Діти звертаємось і до решти нашого громадянства та просимо допомогти нам, щоб цей пам'ятник на могилах наших борців був і тріквий і гідно репрезентував нашу національну честь перед чужинцями. Ми знаємо, що беремо на себе тяжкий обов'язок, але робимо це з вірою, що наш заклик знайде у кожного українця, головно у кожного бувшого табортита, належний відгук.

Гроші прохаємо посилити на адресу:

Komitet pro postaveni pomniku ukrajinskym bojovnikum v Josefove n/M. Czechoslovakia.

ЗА КОМІТЕТ:

Стр. Марвій Лобас, голова.

Стр. дес. Петро Дяченко, секретар.

Стр. Федір Дулеба, скарбник.

Всю красу українську пресу просимо передрукувати цей заклик. — Комітет.

3 театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: „НА ЛИЧАКОВІ“, комедія з дії В. Будзиського.

Був тяжкий водевіль, що довгі роки мав успіх на більших і менших львівських сценах, завдяки своєрідному гуморові та побутові тої дільниці нашого міста, що мала славу „андрусів“. Андруси перенеслися на Жовтиське, але личаківські типи та гумор ще залишилися і то адебільше по давніх, забутих водевілях. Директор львівської радіої „Веселої Хвилі“ спробував оживити давні личаківські типи і склав легку комедію, із аручною зв'язкою, живим діалогом і добрими дотепами.

Поруч кількох типів дуже добрих андрусів, бачили ми класичну львівську перекупку від круп, що як скаже делікатне слово, то гість може впасти від нього; старого власника цеканарні, каменичника, що сав молодістю, бо жінка-небіжка через свою доводливу ведугу законсервувала його, дати ту напів ідеальну просту діачину, що не йде за грошима, тільки за серцем, хоч би мена віддати голубиці останній заощаджений гріш і дорожчину хустины. Ті, що пам'ятають „давній Львів“, могли згадувати „добрі часи“ при звуках популярних пісеньок і на вид широкі вабени у класичного Грудна.

Грали цей водевіль із темпераментом і замітним адоволенням. Усі типи вишили барвисто. Театр був повний і то небуденною публікою, такою, що приходить до театру раз на рік. Видовище матиме повний успіх.

ж. р.

ДИВОГЛЯДИ.

ЯКИЙ РЕСТОРАН МАЄ УСПІХ.

Один власник ресторану в Каліфорнії казав зробити величезну статую слона і в цій статуй помістив свій ресторан. Ресторан улаштований зовсім на модерний аразок, з усіма вигодами. На хребті слона зроблена тераса, звідки простягається гарний вид. Щоб вийти наверх, треба перейти 120 сходів, вате італія на цій терасі чудова. Американці сунуть туди хмарою і рестораник ду має вже про те, щоб поширити свого слона, або додати поруч верблюда та жирафу.

ДЕ СЛАВНИЙ ТЕНОР СПІВАЄ?

Еспанська преса звернула увагу на одного із мадридських вуличних співаків. Б це дідуся, що ходить з гітарою і співає популярні пісеньки. На початку цього віку належав він до найбільших еспанських тенорів. Ель Мочуелью обидив увесь світ і заробляв величезні гроші. Він належав до перших співаків, якого голос записали на грамофоні. У архівах французького товариства „Пате“ збереглися ще досі канти з його піснями. Він протратив увесь свій масток ризикованим спекуляціями. Приятелі допомагали йому якийсь час. Тепер тішиться він, що може надалі заробляти своїм голосом, хоч би на вулиці.

Дописи.

КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

Панахида за полягалих борців. З нагоди 10-ліття смерті Гол. Отамана С. Петлюри відбулася 24. м. м. в год. 12. вполудне в міській церкві панахида за полягалих борців, яку відправив відомий діяч о. шамб. Михайло Цегельський при співучасті місцевого духовенства. Співав добре церковний муж, хор гід українкою п. Евстахія Лехнока. При дуже гарно прибрані могили стояли почетні сторожі з прапорами „Сокола“, Е.А. У.М. дичат і КАУМ хлопців. Кругом могили установили голосні і старшини всіх місцевих українських установах і світлом у руці. Простору церкву заповнювала громада

Акти.

Банк Польський 104, Цукор 29.50, Вугіль 13.50—15.75, Ліньон 13.25—13.75—13.50, Моджеві 6.25, Остронь 32.25, Стараховичі 35.30, 35.50.

Папери.

3-пр. інвест. 1. см. 68.75, серії 85.60, 2. см. 69.50, серії 85.00, 5 конверс. 32.75, 6 доз. 76.25, 7-пр. стаб. 37—37.25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 13-го червня ц. р. кооперативним платив за: львів
1 кг. масла десертного блонд. 1.95 зол.
1 кг. масла десерт. бочкового включно в боч. опакування 2.00
1 кг. масла експорт. включно в експортним опакуванням дає вагет 2.00
1 л. молока 0.13
1 л. кефіру 2.60
Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. VI. ц. р. платити своїм доставцям за 1 кг. шквар нагн птиці, львів подвора птахо-искарні „М. С.“ у Львові, (п. Бізаченського ч. 3):
Кури м. товсті без остріг 1. кл. 1.5 зол.
Кури м. товсті тонсті 1. кл. 1.60

Приймає кури в необожженій кількості. Кури приймає від 60 дн. ваги в гору. Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Подяка.

Прибитий тяжким горем по втраті моєї Найдорожчої Дружини-Жінки бл. п. ГЕНРІЄТИ ЛЕМІШКОВОЇ, голови Філії Союзу Українок в Каміні Стр., яка дня 24. травня 1936 р. ненадібно по двох днях ведуги відійшла з цього світа, складаю тою дорогою сердечну подяку асам тим Організаціям, Товариствам та поодиноким Громадянам, що своєю поміччю, співчуттям, чи то устно чи письменно старалися зменшити мій безмежний біль.

Дякую Впр. о. проф. Юліанові Даєровичу за приготування моєї Найдорожчої Жінки на дорогу вічності. Впр. о. Шамбелінові Михайлові Цегельському за провід у похоронах. Всю о. Дрові Ігнатію Цегельському, о. Олексю Содоморі, о. Юрію Ванчицькому, о. пар. Костюков о. сов. Володимирові Ковальському, о. Ціскови Зиніві, о. сов. Артемійові Олександрові, о. Василеві Степанів, о. сов. Михайлові Сивенському, о. остр. Любимцеві, а о. Григорію Девосилові за участь у похоронах і у провіді тільних останків до гробниці в Каміні Стр.

Впр. о. Шамбелінові Цегельському, о. Юрію Ванчицькому, Вп. п. Меценасові Стефановичеві Христині, Вп. п. Лехицькому, Вп. Дрові Миколі Петрові і Вп. п. Миколі Малиновському за їх зворушливі й теплі слова прощальні в церкві і над домовиною Покійної.

З глибокої душі дякую Вп. п. Меценасові Стефановичеві, Вп. Марії Сагаковій, Вп. дрові Миколі Петрові, Вп. п. Гриньохові, Вп. п. Гольдштайну, Вп. п. Раді Коржельській, Вп. Тов. Дрові П. Сабкевичові, Вп. п. Др. Степану за відвідування хорів, труди і поміч при влаштуванні похоронів.

Щиро дякую Головному Відділові Союзу Українок у Львові за теплі слова розваги, вінок і зазначення представництві за похоронах.

Дякую теж Представникам місцевих гром. Установ, зокрема членом Філії Союзу Українок в Каміні Стр., всім делегатам і делегаткам, які прибули з далеких сіл пошту з вісками, щоб віддати поклади Незабутній Покійній. Щиро „Спасибі“ Вп. п. Львову Чубатим за їх щирі слова похвали і участь у похоронних обрядах у Львові.

Дякую Впр. о. Прелатові Янові Чиракові за відправу панакхиди над домовиною померлої.

Особливу подяку складаю Вп. п. Дрові Матіїві Лотошечеві і Вп. Дрові Володимирові Банахові за лікарську допомогу хорів.

Дякую місцевому дякові Вп. п. Лехицькому за провід прогарного хору, який закликав душною піснею похорон Покійної. Дякую Сестр. Службинцям обох обрядів за участь у похоронах.

Усім кравцям, швачкам, головно громадським Каміні, Стретові й доокладним оід, які своєю прихильністю в похоронах виявили потищу та любов для пам'яті моєї Найдорожчої Жінки, клою мою голову в пошутті взаємної пошани та вдячності.

Похоронному Заведенню „Харіс“ у Львові дякую за пологоду всіх справ, зважених з перевезенням тільних останків зі Львова до Каміні Стр.

Др Іван Лемішка, лікар

у Каміні Стр.

Камінь Стр., дні 6. VI. 1936.

ОПОВІСТКИ.

ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що п. ЛАНКЕВИЧ Омелян перестав бути представником Українського Видавничого Інституту у Львові і тим самим не має права збирати замовлення на Атлас України і сум. країн, як теж інкасувати з того приводу якінебудь гроші. — Український Видавничий Інститут у Львові.
2243 2—2

Торговельна Школа Т-ва „Рідна Школа“ у Львові, вул. Хмарицької ч. 9, приймає вписи на: а) 3-річну науку хапців і діечат, що покінчили 7-у класу всеукраїнської школи; б) однорічний Торговельний Курс Абитурантів для абсолювентів (ок) середніх шкіл. Шкільні оплати: 10 зол. вписового, оплата за навчання в 3-річній школі 25 зол., на курсі 20 зол. місячно. Школа має кооперативний напярм і права державних шкіл. ВПИСИ приймає Секретаріят Школи до дня 5-го липня, а на Курс до кінця вересня ц. р.
2257 1—4

Збаражани! Звичайні Загальні Збори Т-ва „Український Дім“ в Збаражі відбулися дня 27. червня 1936 р. в год. 10. рано у власній залі. — Виділі. 2259

ЛІТНИЦЯ

ЛІТНА ОСЕЛЯ в Підбужі (кліматична місцевість у Карпатах) від 15. 6. до 31. 8. 1936 р. для хлопців до 14, діечат до 18 літ. Оплата за 4-тижневий побут 36 зол. Харч 5 разів денно, нагляд педагогічний і лікарський.
2228 2—2

ПАНСІОН у віллі „Оага“ в Підбужі для дорослих відчинений від 1. 6. 1936 р. Кімнати від 16—35 зол. місячно. Харч 5 разів денно по 2.50 зол. Доїзд автобусами з Дрогобича (суботи, неділі, понеділки) і Самбора. Зголошення приймає Українська Захоронка в Дрогобичі, вул. Са. Хреста 49. Конто чек. П. К. О. 501579 — для пересилки грошей.
2228 2—2

ГРЕБЕНІВ — Пансіон „Марокко“ в долині Опору поручає соняшні кімнати з вибагливим харчем. Яблонська. 2232 2—7

ЗДОРОВО і весело проведете літо в Карпатах — Сані — радіо — харч здоровий — ціни помірковані. Криве, пошта Дивиник, Подільська. 2255 1—4

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс, Микулівський Діток, Гуменикова. 2269 1—10

ПАНСІОН для літників СС. Студиток у БРЮХОВИЧАХ к. ЛЬВОВА відкритий від 1. липня. Гарне приміщення у віллі в сосновому лісі. Добрий достатній харч по низьких цінах. Зголошення приймає Монастир СС. Студиток, Брюховичі к. Львова, пошта в місті. 2261 1—2

ПАНСІОН „МАЛЯВА“ в Дорі к. Ярмча. поручає соняшні, балканові кімнати з добрим харчем. Без допущення марки не відповідають. 2258 1—4

РІЖНІ

СПЕЦІАЛІСТКА для дешево одясних панів. Стріч купелеві. „Трикотарія“ Підсудського 27. 2247 1—1

ВПОВ. ПАНІ! Трика ондуляція. Гарантія б'мільчана, дешево виконує Андрій Кулик, Гродзьких 4. Моделі до ч. сання безплатно. 2266 1—3

КОСТЮМИ КУПЕЛЕВІ, джамперки, гарсонки, патенти, перерізки з джампер трикотарства виконує: Трикотарія, Львів, Городецька 43. 2266 1—3

ПЕРША УКРАЇНСЬКА концесійована робітня талісирсько-декораційна Степана Фецура, вул. Кутко 15 (Яблонська 10 а) приймає всілякі роботи талісирські і декораційні. 2264 1—6

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, широкі, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 33-60

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течинном 5 зол. Штр. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 1—12

ТАКОЖ ВИ ПАНІ напевне собі у нас доберете: гарні стрійні сорочки 1.95—2.90, комбізні шовкові з мілінос, стрійні (догні) 3.75—5.75, нічні моделі і тривки 2.90—3.50, шовкові 7.90, фірі шовкові 1.50, мотилки 1.75, піжами, штани на баскіні, спеціальні гарні 12.50. Фабрика Білія „АСТРА“, Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2—2

Чи вже всі знають?

що продаємо всілякі літні шовкові матеріали і на білля на 40% дешевше.

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВИН

Львів, ГАЛИЦЬКА 15

Для прикладу кілька цін:

Перкалі й мусліни	0.60	Сирий асфір	0.55
Крепони	0.55	Колір, перкаліна	0.60
Воаліни	0.65	Димка на підтанці	0.65
Панама	0.65	Спортовий асфір	0.65
Штучний шовк	0.90	Попеліна на сорочки	1.15
Сирий шовк	1.—	Рожевий асфір	1.—
Сатина на шляфрок	1.—	Полотно на проестир.	1.25
Найнов, епонж	1.—	Мереж, пошківи	1.80
Креп-монголь	1.90	Простирала	1.90
Шовк на блузки	1.95	Обруси з метра	1.90
Креп-марокен в дес.	2.50	Капи й обруси	2.50
Вовна на сукні	1.30	Вафа, рушники	0.30
Шкоцька вовна	1.50	Купелеві рушники	0.50
Пледі	5.25	Стирки до посуду	0.43
Коци	4.50	Простирала на ковдри	4.50
Полотно	0.50		

УВАГА: Приймаємо чеки Централі Обороти Товарового. Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою післяплатою.

ВСЕЧЕСНІШОМУ Духовенству архика-тедри св. Юра, Установам та Вп. Грома-дянам околиці вул. Шептицьких поручаю кайдобірніші та по найнижчих ці-нах товари у моїй споживчій крамниці при вул. Шептицьких 10. З поважанням Марія Чолай. 2248

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Б. асистент окулістичної клініки львів-ського університету

ОКУЛІСТ

Д-р Юрій Драк

орд. від 11—13 і 14—17.30

2221 Львів, ул. СИКСТУСЬКА 56 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН і т. п. зникне при зняванні спеціаль-ного пенного і нешкідливого патент-луару „SAVE“ 50 сот.

Пробний пакет. Перфумерія

С. ФЕДЕРА

Львів, вул. СИКСТУСЬКА 7.

2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 14-75

БЛОЩИЦІ радикально СВІЧКА С-ГАЗ „САНОС“, Львів, Ка. Танської 3. Всюди можна дістати в-форманції безплатно.

ДОЛЯРА за живу БЛОЩИЦЮ

дістане кожний після переведення де-зинфекції ншими світової слави хемі-чними препаратами. Інформації безплатно.

Заведення хемічно-дезинфекційне

FUMIGATORE-CIMEX

Львів, Пасаж Гавсманна 7. — Тел. 107-50.

РАДИМО

КУПУВАТИ БІЛЛЯ У ДЖЕРЕЛІ.

ВІДОМА КРАКІВСЬКА

ФАБРИКА БІЛЛЯ „ПАВ“

Львів, СИКСТУСЬКА 1 поручає МУЖЕСЬКІ сорочки спортові у вели-кому виборі по 4.50, 5.50, 6.50, 7.90.

ПІЖАМИ попелінові у найнов. взорех по 10.90, 12.90, 14.50, 15.80.

ЖІНОЧІ сорочки денні, гарно гапто-вані по 2.75, 3.50, 4.90, 5.50, нічні у гарних фасонах по 2.90, 3.90, 4.90, 6.50—7.90.

Наймодніші піжами по 8.50 і 12.90. ДИТЯЧІ сорочки денні й нічні, та-кож піжами у всіх величинах.

ПОСТЕЛЕВЕ білля: подушки від 96 сотиків до 2.90, пошівки 1.95—5.90.

КОВЕРТИ на ковдри по 5.25, 6.90, 8.90, 10.80. 2268 1-2

Великий Ракет ситківкових вибір

фахова направила ра-кет ситківкових; фа-хово закладання на-тягів найновішим шведським апар-атом дає першорядні англійські струни.

Ціни найнижчі. — Спортивні Клобам і урядовцям догідні умови.

Бляхарська 6. 2163 4-4

НАЙНОВІША ВІСТКА?

ЦІЛІЯ ЛЬВІВ ГОВОРІТЬ

ПРО НЕЧУВАНУ ЗНИЖКУ ЦІН З ПРИ-ВОДУ ПЕРЕБУДОВИ ПОРТАЛЮ ФІРМИ

ЛЕВ ПРОПСТ

П.Л. МАРІЙСЬКА 3, ТЕЛ. 215-85,

рік залож. 1903.

МАГАЗИН ВИБАГЛИВОЇ ГАЛЯНТЕРІ

І АРТИКУЛІВ ДЛЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ.

Переконайся особисто як дешево діста-неш добрий товар по незвичайно низь-ких цінах.

Живі торбинки, парасолі, валізи, несес-ери, портфелі, мошонки, течки; порцеля-на, кристали, вироби з бронзи. Сайтові слави ВІСНІ ПЕРА, автоматичні олівці і б. і. 2204 3—3

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощини, моші, також усі шкідливі вигуб-лює хемічними газа-ми в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім знаряддям. Виконуємо також чищення стін і стел. Вирування і шкільнування підлоги.

„НЕВЕГО“ Львів, Сенаторська 9. тел. 236-51. 2202 3-20

Підлюте,

гірський живець, купелеве заведення і літніще в лісах Горганів, над Лимницею, на висоті 700 м. над рівнем моря.

Сірчано-содоні, борошнотні, газові і піч-кові купелі, мінеральні цілющі води.

ПАНСІОН ЖИВЦЯ по поміркованих ці-нах, електричне освітлення, центральне опривання, водопроводи.

КУРАЦІЙНОЇ ТАКСИ гооті не платять ПОЧАТОК СЕЗОНУ 15. червня.

ЗАЛІЗНИЧА СТАЦІЯ БРОШНІВ (на лі-ній Стрий-Станіславів), зодати вузького-ровою залізницею або автоб. на місце.

ІНФОРМАЦІЯ і проспекти: Управа жи-вця Підлюте, Львів, Каушницька 3. тел. 248-82, від 1. липня: Підлюте, пошта Пере-гінсько. 2230 3—3

„МІ-КА“

САЛОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує: найновіші мо-делі капелюхів, модічкої ви-ро-би, рукавички, кнті. 1914 22-2